

[Søren P. Larsen.]

søgt at lempe Lovens Bestemmelser efter det praktiske Liv, saa meget som man kunde, for at naa det Maal, Loven tilsigtede, nemlig at skabe Beskæftigelse for de unge, der i denne Tid gaar ledige. Det ærede Medlem Hr. Bomholt var inde paa, at der kunde være visse Svagheder hist og her, og det er vist ogsaa rigtigt, men det er vist lige saa rigtigt, at disse Svagheder ikke saa meget skyldes Administrationen — og det gælder saavel Socialministeriets Administration som Kommunernes —, men langt snarere skyldes den Omstændighed, at der i Loven af 20. Maj findes Bestemmelser, som er uhyre vanskelige at praktisere. Det er ikke let at skaffe Beskæftigelse, naar det skal ske ved Arbejde, som vel maa anses for nyttigt — som der staar i Lovens § 1 —, men som dog ellers ikke kan antages at ville blive bragt til Udførelse, og naar Beskæftigelsen skal bestaa i en passende Blanding af legemligt Arbejde, Undervisning og Sport.

Det er ogsaa min Opfattelse, at det er et Lovforslag, som nok kunde trænge til at komme i Smeltedigelen, og at man maaske da, belært af de praktiske Vanskeligheder, som man har stødt paa i Sommerens Løb, kunde give Lovforslaget et noget andet Indhold og derigennem ogsaa skabe mere Indhold i den Indsats, som det offentlige her har gjort for at skaffe Beskæftigelse til de unge arbejdsløse. Da jeg kunde høre paa det ærede Medlem Hr. Bomholt, at man var forhandlingsvillig inden for Regeringspartiet, vil jeg sige, at hvis denne Villighed bekræfter sig, skal vi fra vor Side være villige til at gaa ind i Arbejdet og vil gerne give gode Raad under Udvalgsarbejdet og ogsaa fremkomme med Ændringsforslag, saaledes at vi kan naa frem til et Lovforslag, som i større Grad gør det muligt at naa det store Maal, Forslaget om Ungdomsarbejdsløshed tilsigter.

Jeg indrømmer, at det er et vanskeligt Omraade, man her bevæger sig paa, men jeg maa dog sige, at et noget større Resultat end det, man har opnaaet, havde jeg ventet, og der var jo ogsaa Forventninger i Regeringskredse, da Forslaget var til Behandling her i Rigsdagen i Foraaet. Men disse Forventninger er ikke paa langt nær blevet opfyldt, det er et ret ringe Resultat, der er fremkommet i Sommerens Løb.

Naar man lægger Mærke til, hvad det er for Beskæftigelsesforslag, som det ærede Medlem Hr. Bomholt nævnte Kom-

muner og Foreninger har stillet op, maa man ogsaa sige, at man ved Valg af Arbejdets Art for en stor Del har koncentreret sig om Lejrpladser, Sportspladser, Idrætspladser, ligesom ogsaa Betegnelsen „Soppestrand“ findes adskillige Steder i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget.

Det har altsaa været Beskæftigelse, der svarede noget til den Aarstid, vi befinder os i, og jeg kan se, at vi ogsaa i Forslaget bevæger os noget efter Aarstidens Forhold. Der er kommet Forslag om Rydning og Planering af Skovbund, noget Havearbejde, og saa er der med Henblik paa den kommende Vinter kommet flere Forslag om Anlæg af Kælkebakker. Nu er jeg slet ikke Modstander af Soppestrand og Kælkebakker og Sportspladser, men jeg vil alligevel mene, at der er mange andre Arbejder, som vilde have langt større Betydning, ogsaa samfundsmæssigt set, og som kunde have været udført, om Lovforslaget ikke havde været saa rigoristisk affattet, at man fortrinsvis har maattet bevæge sig inden for den Ramme, Lovforslaget afstikker i § 1.

Ser man paa den praktiske Udførelse, er der jo ogsaa visse Ting, som man med fuld Føje kan pege paa som ret urimelige. Jeg vil slet ikke gaa imod, at hvor det har været mest praktisk, har man ladet de unge bo hjemme og i adskillige Tilfælde ogsaa spise hjemme; det gælder f. Eks. i de mindre Byer, hvor man har fundet et Arbejde, som laa tæt ved. Men det, jeg mente skulde være Formaålet med Lovforslaget, var at føre Arbejdskraften derhen, hvor der var større Arbejder, der skulde udføres; og det synes jeg nok Kommunerne og Foreningerne i større Udstrækning skulde have taget Sigte paa ved Administrationen af Loven. Og hvor der har været Tale om at indrette Lejrpladser, hvor de unge arbejdsløse havde deres Arbejde og derfor ogsaa skulde have deres Forplejning, vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa — som det ogsaa er fremhævet gennem det Udvalg, som beskæftiger sig med Administrationen af Loven —, at noget mere praktisk kunde man nok tage paa det. Saadan en Ting som f. Eks., at man køber Maden til en Lejr i Københavns Nærhed i Folkekøkkenerne: man giver en Pris for Maden, og det er sikkert en rimelig Pris, det skal jeg ikke sige noget om, men det ser lidt underligt ud, naar man paa Budgettet, som bliver indsendt, et Sted finder, at Udgiften til Middagsmaden andrager 780 Kr., medens Transporten af Middagsmaden kommer op paa et Beløb